

Abstrakt

Právo na obhajobu je ústavně garantované právo obviněného a jako takové představuje jednu z podmínek spravedlivého procesu. Spravedlivého rozhodnutí ve věci je možné docílit pouze pokud je obviněnému po celou dobu řízení zajištěno řádné uplatnění práva na obhajobu.

Cílem mé diplomové práce je přiblížit jednotlivá práva obviněného, které ve svém souhrnu tvoří právo na obhajobu. V celé diplomové práci se snažím o předložení aktuální právní úpravy, upozorňuji na její nedostatky, které se ukazují v praxi a popisuji vzájemný vztah obviněného a obhájce.

V první části diplomové práce se věnuji obecnému vymezení práva na obhajobu tak, jak je upraveno na zákonné úrovni a ústavní úrovni v České republice a zároveň uvádím jeho zakotvení v mezinárodních úmluvách, jejichž zněním je Česká republika vázána dle čl. 10 Úmluvy.

Ve druhé kapitole popisují postavení obhájce a obviněného v trestním řízení a osoby, které mohou v trestním řízení vystupovat na straně obhajoby.

Třetí kapitola tvoří meritum diplomové práce a zabývá se třemi složkami práva na obhajobu, kterými jsou materiální obhajoba, formální obhajoba a povinnosti ohráňů činných v trestním řízení.

Čtvrtá kapitola přibližuje status obhájce v trestním řízení, popisuje postavení zvoleného, ustanoveného a určeného obhájce a blíže se věnuje problematice plurality obhájců či otázce vyloučení obhájce z obhajoby.

Pátá kapitola je věnována důvodům nutné obhajoby a možnosti obviněného vzdát se obhájce v některých případech nutné obhajoby.

V šesté kapitole zmiňuji taktiku obhajoby a její meze, rozlišuji aktivní a pasivní výkon obhajoby a předkládám několik etických problémů, které se v praxi při výkonu obhajoby vyskytují.

Závěr práce je věnován zamyšlení se nad významem obhajoby v praxi a snažím se zde předložit několik návrhů de lege ferenda, které pro mě vyplynuly z detailního prostudování problematiky, a které vnímám jako nedostatky aktuální právní úpravy.